

Už si nevzpomínám

Hana Zagorová

Dnes už vím, že čas oddělil nás mříží.
Vzpomínky šedé únavou mě tíží,
snad i mým strážným andělům se klíží víčka.

Kam jsi šel, jak jsi vypadal, kdo ví to?
Andělé, copak není vám to líto,
že můj čas v sobě díry má jak síto?
Co v něm zůstane...

Tak jako ptáci vzlétá zvolna v dálce
vzpomínka z římsy dávných dní.
Ztěžka se zdvíhá, má už svoje léta,
třepetá křídlem loučení.

Kam jsi šel, proč i obrys tvůj se hroutí?
Kde jen mám ten tvůj prstýnek, ten z pouti?

Nemyslím, že mě bůhví jak dnes rmoutí,
že si nevzpomínám.